

Голові Вищої ради правосуддя
Говорусі В.І.
04050, м. Київ, вул. Студентська, 12-а

Повідомлення про втручання в мою діяльність як судді

Шановний Володимире Івановичу!

18 квітня 2019 року мною у складі колегії суддів Окружного адміністративного суду міста Києва було прийнято рішення у справі № _____ за позовом _____ до Національного банку України, Кабінету Міністрів України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, яким, зокрема, визнано протиправними рішення відповідачів, прийняті в межах процедури націоналізації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

В цей же день Президентом України було скликане термінове засідання Ради національної безпеки і оборони України, предметом якого, в тому числі, було здійснення оцінки прийнятого Окружним адміністративним судом міста Києва рішення (<https://>

Необхідно звернути увагу, що станом на час проведення вказаного засідання Ради національної безпеки і оборони України повний текст судового рішення по справі № _____ виготовлений не був, тобто, ні сторони у справі, ні будь-які інші особи не могли бути на той момент ознайомлені з мотивацією суду, на якій ґрунтується вже оприлюднена резолютивна частина такого рішення. Відповідно, наразі тривають процесуальні процедури щодо завершення розгляду справи № _____

Між тим, ця обставина не завадила членам Ради національної безпеки і оборони України на своєму засіданні 18 квітня 2019 року розкритикувати як прийняте судом рішення, так і діяльність Окружного адміністративного суду міста Києва в цілому.

Зокрема, як вбачається з відеозапису вказаного засідання Ради національної безпеки і оборони України:

- Головою Національного банку України _____ рішення суду названо «безглуздим» та висловлено погрозу звернення до Вищої ради правосуддя;

- Міністром юстиції України _____ акцентовано увагу, що рішення було прийнято саме «нереформованим судом», таких «неоднозначних рішень» Окружним адміністративним судом міста Києва прийнято багато. У зв'язку з цим, вказаною посадовою особою запропоновано Раді національної безпеки і оборони України звернутись до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з проханням пришвидшити оцінювання Окружного адміністративного суду міста Києва «для отримання нового складу суддів»;

- підсумовуючи виступи інших членів Ради національної безпеки і оборони України її голова – Президент України, вказав, що: «Ми звертаємось до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з проханням прискорити кваліфікаційне оцінювання ... для того щоб перезапустити Окружний адміністративний суд міста Києва. Крім того, Президент України на засіданні Ради національної безпеки і оборони України звернувся до Генерального прокурора України та Служби безпеки України з проханням вивчити можливість порушення кримінальної справи за неправосудне рішення щодо суддів, які його прийняли.

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
Вхідний № 1927/10/16-19
24 квітня 2019

Вважаю, що такі заяви керівництва держави є прямою погрозою судовій системі України, посяганням на її незалежність та неупередженість.

Відповідно до ч. 4 статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Згідно з п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання.

У зв'язку з зазначеним звертаю увагу на наступне.

Відповідно до рішення Ради суддів України № 34 від 08 червня 2017 року, в редакції рішення Ради суддів України № 13 від 01 березня 2019 року, подання учасником будь-якого судового провадження заяви про внесення в Єдиний реєстр досудових розслідувань (ЄРДР) відомостей про скоєння суддею кримінального правопорушення до закінчення судового розгляду справи може свідчити про вплив на суд, у разі, коли це здійснюється як тиск на суддю з метою, зокрема, перешкодити виконанню суддями професійних обов'язків або схилити їх до винесення неправосудного рішення, тощо, що може мати ознаки кримінального правопорушення, передбаченого статтею 376 Кримінального кодексу України.

Подання учасником такого судового провадження скарги на дії судді до Вищої ради правосуддя до закінчення судового розгляду справи може свідчити про вплив на суд, у разі, коли це здійснюється як тиск на суддю з метою, зокрема, перешкодити виконанню суддями професійних обов'язків або схилити їх до винесення неправосудного рішення, тощо, що може мати ознаки кримінального правопорушення, передбаченого статтею 376 Кримінального кодексу України.

Виходячи з наведеного я вважаю наявними всі підстави стверджувати, що такі очевидно резонансні дії Президента України, Голови Національного банку України та Міністра юстиції України були вчинені з метою здійснення тиску на мене як на суддю, який здійснює розгляд справи № [] і мають ознаки вчинення злочину, передбаченого ч. 2 статті 376 Кримінального кодексу України (втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення, вчинене особою з використанням свого службового становища).

Крім того, відповідно до ч. 2 статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

З огляду на те, що заяви вказаних осіб, в тому числі, були спрямовані на звернення до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України без належних на це правових підстав, оскільки законодавчо їм не надано таких повноважень, з метою спонукання такого державного органу до вчинення конкретних дій, вважаю наявними в їх діях складу злочину, визначеного ч. 2 статті 344 Кримінального кодексу України (незаконний вплив у будь-якій формі на Голову чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з метою перешкодити виконанню ними службових обов'язків або добитися прийняття незаконних рішень, вчинене особою з використанням свого службового становища).

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі

основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якого стороннього впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Згідно зі статтею 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Між тим, зазначені вище дії членів Ради національної безпеки і оборони України свідчать про пряме незаконне втручання суб'єктів владних повноважень у процес здійснення судочинства, що порушує принцип незалежності здійснення правосуддя та водночас є підставою для притягнення відповідних посадових осіб до відповідальності, можливість застосування якої передбачена статтею 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Більше того, на мою думку в таких діях наявний склад злочину, передбачений ч. 1 статті 109 Кримінального кодексу України (дії, вчинені з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, а також змова про вчинення таких дій), оскільки фактично вони спрямовані на узурпацію судової гілки влади, встановлення над нею тотального контролю з метою підкорення власній волі, що прямо суперечить закріпленим у Конституції України принципам розмежування гілок влади, встановлення їх балансу (система стримувань і противаг), забезпечення їх незалежності.

Крім того вбачається, що такими діями вказаних осіб зменшується рівень суспільної довіри до судової системи в цілому, що є неприпустимим з огляду на положення Європейської хартії законів «Про статус суддів», Рекомендації (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів» ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників Міністрів 13 жовтня 1994 року, Основних принципів незалежності судових органів, що ухвалені Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 40/32 від 29 листопада 1985 року та № 40/146 від 13 грудня 1985 року, Процедурі ефективного здійснення Основних принципів незалежності судових органів, що затверджені Резолюцією Економічної і Соціальної Ради ООН № 1989/60 від 24 травня 1989 року, Загальній (Універсальній) хартії судді, ухваленій 17 листопада 1999 року Центральною Радою Міжнародної асоціації суддів в Тайпеї (Тайвань).

Звертаю увагу, що питання незалежності судів і авторитету судової влади неодноразово піднімалось як міжнародними організаціями так і вищими судовими органами країни.

Зокрема, Комісаром Ради Європи з прав людини у Звіті за результатами візиту в Україну 04-10 лютого 2014 року (пункт 60) наголошено на необхідності впровадження належних механізмів забезпечення незалежності суддів від зовнішнього впливу, особливо при розгляді справ, що є резонансними у суспільстві.

В п. 22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності зазначається, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності судової системи. В п. 8 Висновку № 7 (2005) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи про правосуддя та суспільство, вказується, що суди є та сприймаються такими широким загалом як належний форум для встановлення юридичних прав і обов'язків та вирішення пов'язаних з цим спорів. Суспільство ставиться з повагою та має довіру до спроможності судів здійснювати таку функцію.

Довіра та повага до судової влади - гарантії ефективності системи правосуддя. Повага до авторитету судів – вимога європейських стандартів для демократичних держав, невід'ємна передумова публічної довіри до судової влади, а в більш широкому значенні - довіри до норм права та держави загалом. У разі виникнення того чи іншого правового конфлікту звертається за його вирішенням до суду, спираючись на авторитет судової влади.

Як зазначається у Відкритому зверненні Верховного Суду України, затвердженому зборами суддів Верховного Суду України (рішення № 12 від 04 вересня 2015 року) «Про відкрите звернення зборів суддів Верховного Суду України щодо необхідності вжиття дієвих заходів, спрямованих на зміцнення авторитету судової влади», формування довіри до суду - кропіткий і багатогранний процес.

Проте суспільна думка про судову владу формується не тільки й не стільки особами, які мають особистий досвід взаємодії із судами через участь у судових розглядах. Цю думку формують політики, громадські активісти, ЗМІ, державні органи та правоохоронні органи.

Згідно статей 13, 14, 18 Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи 17 листопада 2010 року на 1098 засіданні заступників міністрів, потрібно вжити всіх необхідних заходів для забезпечення поваги, захисту і сприяння незалежності та неупередженості суддів.

Закон повинен передбачати санкції проти осіб, які намагаються певним чином впливати на суддів.

Коментуючи рішення суддів, виконавча та законодавча влада мають уникати критики, яка може підірвати незалежність судової влади або довіру суспільства до неї. Їм також слід уникати дій, які можуть поставити під сумнів їхнє бажання виконувати рішення суддів, за винятком випадків, коли вони мають намір подати апеляцію.

Статтею 131 Конституції України визначено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Відповідно до частини першої статті 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя, Вища рада правосуддя, серед іншого, вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення, звертається до суб'єктів права законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя тощо.

Як вже зазначалось, відповідно до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», **суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.**

Беручи до уваги наведене, вважаю, що описаними вище діями Президент України, Голова Національного банку України та Міністр юстиції України вчиняють спроби тиску на мене, а тому у відповідності до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю Вас про вказані обставини та **прошу вжити реальних заходів з метою забезпечення мого захисту від свавільних та протиправних дій вказаних осіб та унеможливлення повторення таких випадків у майбутньому шляхом:**

- Звернення до Державного бюро розслідувань з заявою про вчинення злочину Президентом України Міністром юстиції України
та Головою Національного банку України
- поставлення перед Верховною Радою України питання про ініціювання процедури імпичменту Президента України
- звернення до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо неприпустимості проведення оцінювання суддів Окружного адміністративного суду міста Києва за наявного конфлікту інтересів у зв'язку з прямою злочинною вказівкою Президента

України
Києва.

перезавантажити **Окружний адміністративний суд міста**

**Суддя Окружного адміністративного
суду міста Києва**

В.І. Келеберда